

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2014 / június

Félidőben

A 2014-es év arról nevezetes, hogy a magyar állampolgároknak három, de ezen belül a református presbitereknek négy voksoláson is részt kell venniük, mert a parlamenti, az európai uniós és az önkormányzati szavazáson kívül még idén ősszel lesznek az egyházi választások is. Ebben a folyamatban most éppen félidőben vagyunk, hiszen kettő már lezajlott, kettő pedig még előttünk van. Olyan, mint egy focimérkőzés félideje, amikor az öltözőben elemzik a helyzetet. Arra a kérdésre, hogy melyik a legfontosabb a négy közül, elég nehéz felelni – melyik mit dönt el, mit befolyásol a jövőben. A parlamenti választás biztosan döntő, hiszen alapvető irányt jelöl ki. Ugyanakkor legalább ennyire fontos lehet az önkormányzati is, hiszen nem mindegy, hogy egy adott településen élő lelkész, presbitérium, gyülekezet milyen kapcsolatokat ápol, hogyan tudnak egymásra hatni, közösen munkálkodni.

És hátravan még az egyházi választás, mely szintén meghatározza a jövőnket, jövőképünket. Még nincsenek hivatalos jelöltek, egyelőre csak kisebb találkozások során, lelkészgyűlések szünetében, folyosói beszélgetésekben jön elő, hogy ki is indulna, ki nem, ki lesz jelölt, ki nem. A mi egyházunkban nagy befolyással bír, hogy ki is lesz a megválasztott tisztségviselő. Hiába is emlegetjük, hogy mennyire csapatmunka az egyház vezetése, mégis személyek mellé vagy mögé állunk oda, s úgy is gondoljunk, hogy az határozza meg egy közösség életét, hogy ki a lelkész, az esperes, a püspök.

Sokak számára kérdés: mennyiben lehet az egyházi választásokat párhuzamba állítani a világiakkal? Mennyire jelent mintát a világi szavazás metódusa az egyháziakra nézve?

A szavazás mechanizmusában, lefolyásában vannak hasonló elemek. De nem kellene-e alapvetően különböznie a mi választásunknak a világitól, hiszen döntő szerepe van benne, amit elhívásnak, belső inditta-

tásnak hívunk? Hogyan játszik itt szerepet Isten akaratja, választása? Azért nehéz ezekkel szembesülni, mert ugyanolyan kicsinyes kompromisszumokat, pártoskodást, érdekellentéteket, presztízskérdéseket látunk, lelki szempontok, alkalmasság, karizma, rátermettség helyett. Egy barátom szavaira emlékezem, amikor a tisztségekről, vezetésről beszélünk, aki azt mondta, hogy a vezetői munka „kíméletlen érdekérvényesítés”. Tőlem ez távol áll. Ma sem gondolom, hogy az egyházban kíméletlennek kellene lenni, le kellene győzni a másikat és érdekeket kellene csupán érvényesíteni.

Félidőben vagyunk a világbajnokságban és a választásokban is. Nagyon meghatározó, hogy a félidőben mit mond az edző az öltözőben. Akkor is, ha nyeresre áll a csapat, akkor is, ha vesztesre. Sok kommentátor találgatja meccs közben, hogy mit is mondhatott a játékosainak a tréner. És néha látunk olyat is, hogy egy csapat egészen más lelkülettel jön ki az öltözőből, és megfordítja a meccset. Még nem látjuk a végeredményt, de lehetünk felelősök a készüléskor, a mérlegelésben, a választásban, az erősítésben, a biztatásban és az imádságban.

Bölcsföldi András

Élet a teológián

2014. tavasz

FÉLÉVKEZDÉS

A teológia a félévkezdő csendesnapját a **Budafoki Gyülekezetben** tartotta, melyben a gyülekezet nemcsak helyet biztosított a teológusoknak és professzorainak, hanem szolgáltak is nekik: bográcsos ebédet főztek, *Nagy Péter* lelkipásztor pedig a gyülekezet történetét is felvázolta. A csendesnap többi programját a **Magyar Cserkészszövetség** biztosította többféle beszámolóval, csoportbeszélgetéssel, igehirdetéssel stb.

Félévkezdő csendesnap a budafoki gyülekezetben

vány, *Károli Gáspár Református Egyetem, Baranyai Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, erdélyi (gyimesi) ebéd Szász Ágnes felajánlásával, Északpesti Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, SDG Konferencia-központ Balatonszárszó, teológia*

PROGRAMOK

Idén is szerveztek téli **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmat, melyen *Dányi-Nagy Márió kiskunhalasi lelkész* volt a meghívott igehirdető.

A hitmélyítő esten Dányi-Nagy Márió volt az igehirdető

Diákok az alsúti arborétumban teológusnapon

Teológusnap Diósdon a dékán úrral

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2013/2014-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen: *egyházkerület, Keresztyén Ismeretterjesztő Alapít-*

Zsengellér József dékán kezdeményezése **Akadémikusok a Teológián** címmel sorozatot szerveztek a díszteremben, ahova református akadémikusokat hívtak meg. Sok diák is részt vett a kitüntetett alkalmakon, melyet többször a diákokkal való kötetlen (bögre körüli) beszélgetés követett.

Először került sor a diákok szervezésében ún. **EGYMÁS NAP**-ra, amelyen számtalan jó program zajlott az udvaron a tanári stand-uptól kezdve csapatversenyeken és buszhúzó versenyen át a közös főzésig, este pedig évfolyamok közti focikupa volt, amelybe egy lelkészcsapat is benevezett (Budapest-Déli Egyházmegye).

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek egyik fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik fele előadás, beszámoló volt. A félév során a bibliakörökben az **Úton járást, Isten útjának megtapasztalását** vették végig a Péld 16,9 alapján. Az előadók között volt *Szabó István* püspök, *Zsádon Zsuzsa*, aki bizonyágtétellel szolgált, terveztünk lelkész stand-upot, vendégünk volt a díjnyertes **Eklek trió**, akik megzenésített verseket adtak elő, volt közös filmnézés.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2013/2014-ES TANÉVBEN

Ebben a félévben is több teológusnapot és hétvégét szerveztek határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Horváth Mariann V.* és *Pál Eszter III.* éves teológus.

Második félév:

Romhány-Balassagyarmat, Mogyoród és Fót-Kislag, Pestszentlőrinc-Kossuth tér, Alcsút, Hódmezővásárhely, Diósd, Dunaalmás, Angliai Magyar Református Egyház, Baranya (Sellye, Drávaiványi, Gyöngyfa, Magyarmecske, Dencsháza, Csányoszró, Becefa, Botykapeterd, Szigetvár), Kispeszt-Rózsátér (Zenit), Léva-Vámosladány (Felvidék) egyházmegyei csendesnap, Marcelháza (Felvidék), Genfi Magyar Protestáns Gyülekezet (Svájc), Stockholm és környéke (Svédország: *Eskilstuna/Västeras, Stockholm/Uppsala*), segítés iskolai csendesnapokon: **Szentmártonkáta, Kunszentmiklós, Tiszakécske. Összesen tehát **18 teológusmegmozdulás** volt a félévben, amelyek során **28 helyen** szolgáltak teológusok.**

Teológusnap a genfi magyarok közt

Teológusok Komáromban Pecsuk Ottó tanár úrral

A mogyoródi gyülekezetben

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervez és támogat idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Építőtábor lesz a **Mezősége**n a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével. Gyermekotthonosoknak szerveznek tábort teológusok az erdélyi **Zsobokon**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőrző keresztényen tábor és építőtábor lesz.

EGYÉB PROGRAMOK

Idén nyáron is szerveznek a teológusok a Parókia Portállal együtt nagyszabású interaktív kiállítást a **Művészetek Völgyében**, melynek címe: **Átutazóna**, témája az utazás, életút, úton járás lesz. Templomi kiállítással, videoinstallációkkal, beszélgetésekkel, vetített képes előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytatnak kulturális missziót a Völgyben, a taliándörögdi templomkertben.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉS

2014. február 5.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács 2014. február 5-én, Budapesten tartott ülésének jegyzőkönyvéből

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2014. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács felszólítja a Ráday Gyűjtemény igazgatóját arra, hogy a Gyűjtemény költségvetését 2014. február 28-ig nyújtsa be, és felhatalmazza a Gazdasági Bizottságot annak jóváhagyására, amennyiben az számszerűleg megfelelő.

Felhatalmazza a Gazdasági Bizottságot az Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ, a Ráday Felsőoktatási Diákotthon, a Tahi Konferencia-telep, a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, a Sylvester János Református Gimnázium, Szakközépiskola és Szakképző Intézmény, a Gyökössy Endre Református Óvoda, a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet költségvetésének jóváhagyására.

A Gazdasági Bizottság az egyházkerületi közgyűlés tavaszi ülésén számoljon be mindegyik költségvetésről!

KÖZGYŰLÉS

2014. május 21.

Püspöki jelentés

Előterjesztő: **Szabó István**

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Tavaszi közgyűléseinket általában rövid jelentéssel szoktam bevezetni, mert ilyenkor jobbra az egyházkerületi intézmények beszámolóit hallgatjuk meg, és a folyamatban levő, halaszthatatlan ügyekről döntünk. Most is így lesz. Abban azonban el fogok térni a megszokott rendtől, hogy egy folyamatba helyezendő ügy miatt ha nem is többet, de mást is kell mondanom, mint ilyenkor szokás. Ez pedig az őszi tisztújítás, amelynek első lépése az lesz, hogy ma megállapítjuk a gyülekezetek szavazati számértékét, illetve felállítjuk az egyházkerületi választási bizottságot. Az összes többi határidős kérdést egyházunk törvénye szabályozza. Kérem az egyházmegyéket és egyházközségeket, hogy a törvényi útmutatásoknak megfelelően járjanak majd el.

Néhány napja fejeztük be a Jelenésekről szóló könyv olvasását. Igen megragadott a 21. rész látomása, mert itt nemcsak nagy titkokat sejtethet meg az ember, ha-

nem fontos, mi több, döntő kérdésekben éppenséggel tisztábban is lát. Azt olvassuk itt, hogy János apostol, a pathmoszi látnok új eget és új földet lát, aztán látja az új Jeruzsálemet is. Mind az új ég és új föld, mind az új Jeruzsálem mibenlétéről számos leírást közöl. Az új ég és az új föld az, amit a próféták és az apostolok is megígérték és sóvárogva vártak; Pál apostol szava szerint ez abszolút új teremtés, Péter apostol szava szerint ebben igazság lakozik; ez az az ország, amelyről az athanázuszi hitvallás azt mondja, hogy Krisztus országa, és ennek az országnak nem lesz vége. S látja János az új Jeruzsálemet is, amelyet nem emberkez alapít és épít, kiterjedését és berendezkedését sem az emberi, történelmi és kulturális tényezők határozzák meg, hiszen Istentől száll alá, mint vőlegénye számára felékesített menyasszony. Egyszóval amit János lát: az abszolút új. Ez a jövő. Vagy, erőteljesebb magyar szóval: ez a jövő. De lát még János valamit: íme, az Istennek sátora az emberekkel van. De erről a sátorról nem mondja sem azt, hogy új, sem azt, hogy régi. Pedig ha valamit, akkor éppen a sátrat, az egyszerű hajlékot kerül a legkisebb erőfeszítésbe kicserélni, s helyette újat beszerezni. Ám János nem mondja, hogy ez a sátor új vagy régi volna. Éspedig azért nem, mert az a sátor amit ott jelent és jelez: örökkévaló. Vagyis a réginek és az újnak a viszonyát itt nem abból

értjük meg, hogy az új az volna, ami a régihez képest már valami más, valami, amit még nem próbáltunk ki, eddig még nem fedeztünk fel. És megfordítva: a régi sem az az újhoz képest, ami valamikor jó volt talán, de mára elavult, valamikor hasznát vették, de mára már csak kellemetlen kolonc, amit kár magunkkal hurcolni, ahogy idős emberek mondják: jó lesz az még valamire! A régi és az új mindig az örökkévalóhoz képest régi és új. Mindezzel jelenlegi helyzetünkben, amikor egyházunk helyzetéről, lehetőségeiről, mostani állapotról, bekövetkező jövőjéről töprengünk, s mindezekre nézve vitákat nyitunk, tájékozódunk, tanácskozunk és döntéseket hozunk, megsegít bennünket abban, hogy ezt a perspektívát ne vétsük szem elől.

Ezeket azért szükséges most elmondanom, mert mintegy két esztendeje Zsinatunk határozata értelmében megélénkült az egyház jövőjében való foglalkozás. Az úgynevezett Egyházi Jövőkép Bizottság felállítását – szokás szerint – meglehetősen tartózkodás fogadta egyházunk közösségeiben. Azért mondom, hogy ez szokás szerinti fenntartás volt, mert annak, legalábbis Magyarországon, évszázados hagyománya van, hogy ha nem akarunk vagy nem merünk valamit megoldani, amit pedig kellene, akkor felállítunk egy bizottságot. Mégis, a tartózkodás és a fenntartások ellenére a bizottság első, a Zsinat elé hozott jelentésében meghatározóan fontos dolgokat fogalmazott meg. És pedig azt, hogy egyházunk bármilyen jövőképet vetít is maga elé, bármihez fog is hozzá, bármilyen irányba indul is el, az csak a gyülekezetek közösségében lehetséges vagy nem lehetséges. Jó volt ezt annak idején a zsinaton hallani. Utóbb azonban – és engedtessek meg, hogy e tekintetben úgy mondjam el véleményemet, mint lelkipásztor, aki maga is gyülekezetben szolgál – úgy érzem, megbicsaklott ez a törekvés, és a legutóbbi Zsinatunkon már nem az egyház jövőjéről váltottunk szót, hanem a jövőkép bizottság jövőjéről. Mindazáltal meg vagyok győződve arról, hogy az a tiszta és világos hangütés, amely a bizottság kezdeti munkáját jellemezte, visszanyerhető, hiszen olyanoktól hallottuk, akik maguk is gyülekezetekben élnek és szolgálnak. Hogy a megbicsaklásnak mi lehet az oka, azt csak találgatni tudom, de nem is tisztém, hogy találgassam az okát. Egy megfontolást azonban bizalommal idehozok. Régóta tudjuk, hogy igen könnyű összekeverni két magatartást, s ha már összekeveredtek, nagyon nehéz megkülönböztetni őket. Az egyiket egy filozófiai szó fejezi ki, Paul Ricoeur francia filozófus dolgozta ki, így hangzik: innováció. Ez azt jelenti, hogy a régihez képest újat kezdünk. Jelenthet ez új alakzatot, módszert, eljárást, új dolgokat. A másik teológiai szó, s leginkább Kálvin János dolgozta ki (hogy egy másik franciát idézzünk): ez pedig a reformáció. Az innovációt mindig szedimentáció követi. Ez a szó a vegyészettől származik, üledékesedést jelent. Az új dolgok sorsa az, hogy miután bekerülnek életünkbe, helyet találnak maguknak, leülepednek, azután halmaz vagy éppen rendelkezésre álló készlet lesz belőlük. Másrészt a reformáció kiegészítő párja mégsem a tradíció, mint gondolják sokan, hanem az élet. Innoválni

könnyű, de ami könnyű, az olykor fölösleges. A világ tele leleménnyel, találmánnyal, kínálattal, ki tudja még, mivel. Az egyházban is könnyű innoválni, elég csak egy liturgiai mozdulatot megváltoztatni, mert másoknál láttuk azt. Ám éppen emiatt utalják hitvallásaink az újítást a közömbös dolgok közé, s óvnak attól, hogy akár erőltetésük, akár ellenzésük okán a döntő dolgok közé emeljük őket. Reformálni viszont nehéz, olykor szinte lehetetlen is, még ha büszkén valljuk is, hogy a megújított egyháznak szüntelen reformációra van szüksége. De itt nem elég a szándék, mert reformálni csak akkor lehet, ha megvan a szilárd és örökkévaló igazság, vagyis mérték, amihez életünket hozzá kell igazítani, vagy, ha szükséges, vissza kell igazítani. Mostanában fejeztem be Buzogány professzor úrral Kálvin Intitutiójának új fordítását. Ő fordította, én ellenőriztem. Így aztán betűről betűre minden szót, minden mondatot alaposan meg kellett rágnom. Nos, számomra egyértelmű, hogy a XVI. században kevés olyan elszánt ellenfele volt a nyakra-főre való újítgatásnak, mint Kálvin. Mi több, azzal vádolja a középkor egyházát, hogy akkor aztán mindent behoztak az egyházba, ötlet, igény és vágy szerint. Ugyanakkor kevés olyan nagy hatású bajnoka volt az egyház megreformálásának, mint Kálvin. Hogy jól értjük, mit jelent ez, hadd idézzek egy mai amerikai vitát, amelyben egy protestáns tudós kijelentette, hogy a XXI. században, talán néhány éven belül a protestantizmus befejezi küldetését. Indoka szerint ez azért lesz így, mert a protestantizmus csak tagadni tud. Tagadja egyik oldalon a hagyományt, tagadja amott a rítust, tagadja emitt az egész gondviselési valóságot, egyszóval mindent. S ha olykor, mondja e szerző, erre szükség volt is, a XXI. század azt mutatja, hogy ez zsákutca. Aztán a vitához hozzászólt egy római katolikus tudós is, aki furcsállva kérdezte vitapartnerét: valóban mindent tagad a protestantizmus? Hiszen ő ilyeneket tanult Kálvinéktól, hogy: sola fide, solus Christus, sola gratia, sola Scriptura – és ezek bizony nem tagadások, hanem szilárd állítások. Ez mindmind: igen. Vagyis ha időről-időre elővesz bennünket a reformáló hevület, amelynek én személy szerint feltétlenül örülök, kérek tisztelettel mindenkit, sose feledje, hogy a mérleg, amelyen régít és újat egymáshoz viszonyítunk, nem a kettő ilyen-olyan aránya, hanem az örökkévaló. Csak ott mérhetünk jól, ahol velünk ama szent sátor, az Isten velünk lakozása, amelyet János apostol nem mond sem réginek, sem újnak. Summa: amikor az egyház jövőjéről vitatkozunk, ne feledjük, hogy Jézus Krisztus az, aki eljövendő, az Isten országa az, amely eljövendő, s amennyiben mi Krisztus fősege alatt Isten országának népe vagyunk, akkor egyszerűen szólva maga az egyház a jövő.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Ebben az esztendőben véget ér egy ún. egyházkerületi ciklus. Ez persze csak felerészét igaz, hiszen presbitériumaink három évvel ezelőtt újultak meg, és mély meggyőződés, hogy a presbitériumokban dől-

nek el a lényeges dolgok. Most is a három éve megújult presbitériumok fognak egyházmegyei, egyházkerületi és zsinati tisztségviselőket választani, vagyis mandátumot adni azoknak, akiket alkalmasnak tartanak a különböző szolgálatok ellátására. Azt kívánom tiszta szívemből, hogy az őszi tisztújítást jó és fontos beszélgetések, megfontolások, latolgatások kísérjék. S remélem, ki-ki meg tudja magát tartóztatni a fölösleges indulatoktól és spekulációktól. Tudjuk, akik alaptalanul akarnak egy-egy jelöltet méltatlannak nyilvánítani más előnyére, azok hamar azt találják, hogy önmagukat tették ezzel méltatlanná. Bölcsességet és egymás iránti szeretetet kívánok, mert itt nem hatalomért való versengés folyik, hanem nehéz és súlyos szolgálatokra való megbízás. Ha tehát bírálatunk tárgyává teszünk valakit, elvégzett munkája fényében tegyük. Ami pedig a kritikát illeti, az szabad és jó dolog, ám csak akkor, ha nem vesszük el, a régiekkel szólva, a szerény önkritika drága kegyelmi ajándékát. Vagyis, ne fojtsuk egymásba a szót, és válaszra is adjunk módot.

Az elmúlóban levő ciklusra nézve nem tudok még végleges megállapításokat tenni, de néhány irány – azt hiszem – nyilvánvaló. Ugyanis megkezdett munkánk nem négy-öt évre megy vissza, hanem tízre, húszra, vagy akár éppen százra vagy több százra. Egyházkerületünk sajátos története a török hódoltság óta hordozza ezt a jellegzetességet: az akadályoztatások és újakezdések, az összeomlások és újraépítések egyházkerülete vagyunk. Ámbár egyre inkább felzárkózik életünk a többi egyházkerületéhez, s nyugodtan mondhatjuk, hogy a magyar református egyház alkotmányos megalakítása óta, idestova öt éve teljes egészében egyházunk közösségében tervezünk és fáradozunk. Jó dolog ez. Amikor egy hatéves ciklus végéhez közeledünk, akkor is csak azt mondhatjuk el, hogy a megkezdett munkák, lett légyenek azok az új gyülekezetek szervezése, a szórvány-helyzet méltányos és bölcs átrendezése, gyülekezetek státusának megerősítése, az új egyházkerületi építési alap, a szombatév beindítása, a lelkészképzés kibővítése, a különböző szövetségek munkáinak bevonása az egyházi életbe, új lehetőségek kimunkálása Magyarországon és a határon túl, mint pl. iskolák, diakóniai munka, és a misszió megannyi ága – egyszóval azt kell mondanunk, hogy ezeket a munkákat csak megkezdeni lehetett. Legfeljebb azt mondhatjuk még el, hogy mit mulasztottunk el a lehetőségek közül, mit nem kezdtünk el egyáltalán, s ugyanakkor mi az, amiben restségünk, alkalmatlanságunk ellenére Isten kegyelméből néhány lépést tenni tudtunk. Léphettünk volna többet is, vagy nagyobbat is – ez igaz, de az is, hogy a lépések irányt mutatnak. Például azt, hogy nem akarunk szüntelen körbe-körbe járni, legkevésbé önmagunk körül, mindegyre visszatérve okafogyott témákhoz és felvetésekhez. Hadd szóljak hát néhány szót ezekről az irányokról, remélve, hogy mindegyik az Örökkévaló felé mutat.

1.) Hadd állítsam mindjárt első és legfontosabb helyre, az összes megfontolásunkat meghatározó helyre a gyülekezeteket. Ezt nem szociológiai értelemben teszem (úgy is tehetném!), hanem teológiai értelemben. Van annak már 25 éve, hogy vitába keveredtem valakivel, aki azt vágta a fejemhez, hogy pontatlanul fogalmazok, amikor nem egyházközséget mondok, hanem gyülekezetet. Nem volt igaza, mert csak részben volt igaza! Ha ugyanis nem látunk magunk előtt Isten igéje hallgatására, sákramentumok kiszolgáltatására, önmagukat krisztusi mértékhez igazító, szent, isten-magasztaló közösségbe egybegyűlt gyülekezetet, akkor marad a hivatal (ami nem mindig hivatal), marad a pecsét és a kulcs, marad az egyházfőhatósági igazolás, marad az, hogy még egy prédikációvázlatot sem találunk a lelkész asztalán, de jegyzőkönyvet ezret is. Értsük jól, nem szembeállítást akarok itt megfogalmazni, hanem újra tisztán és világosan kimondani, hogy nem az utasok vannak a kocsióért, hanem a kocsio az utasokért. Igen, kell pecsét és kulcs, kell jegyzőkönyv, kell hivatal, de még mennyire – de ezek mind-mind csak egyre mutathatnak, az egyház titkára, az pedig ilyen egyszerű, ahogy a régiek mondták: az egyház Isten igéjének teremtése (*ecclesia est creatura verbi Dei*).

Azért is említem ezt, mert pár napja igen meghökentem, amikor megkérdezettként magam is belekerültem egy egyház-szociológiai felmérésbe. Vagy ötven kérdésre kellett válaszolnom a gyülekezetemről, a lelkési szolgálatomról, az elgondolásaimról, önmagam értékeléséről és így tovább. A végén igen csodálkoztam, hogy egy árva kérdés sem hangzott el az igehirdetésről. De miután túltettem magam a sokkon, most már derűsen mondom, hogy jól van ez így: az igehirdetés nagy titok, nagyobb annál, hogy szociológiai eszközökkel mérni lehetne. Meg aztán mindent a maga helyén! Ezért is szeretném újra megerősíteni, hogy református egyházunk, és benne egyházkerületünk jövőjét teljes egészében és maradéktalanul az igében és igének élő gyülekezetekben látom, s ezt is kívánom minden erőmmel munkálni. Hogy azon a helyen, ahol állok, mit sikerült ezért tennem, magam meg nem ítélehetem, de tanúsíthatom, hogy a püspöki hivatalban, az esperes-gondnoki értekezleteken, a zsinati tanácskozásokon mindig ezt tartottam szem előtt, és ezért kellett sokszor fájdalmas döntéseket hozni a gyülekezetekért.

2.) Ezért kívánatosnak tartom, hogy a jövőben is folytassuk és erősítsük egyházközségeink megerősítését. Például olyan módon, ahogyan erre az új építési alappal kísérletet tettünk, s talán nem is sikertelenül. Ennek a lényege az, hogy ha egy-egy közösségnek kötelessége és egyben méltósága, hogy önmagára nézve önmaga testületeiben hozzon döntést – és olykor bizony nehéz és súlyos döntést! –, akkor ehhez a megvalósításhoz szükséges és sokszor hiányzó eszközöket is rendelkezésre kell bocsátani, ideértve az intézményi, jogi, információs és anyagi adottságokat, hogy úgy tudjanak megfontolást tenni, hogy világosan láthatják, mit remélhetnek segítségül a maguk erőfeszítése mellé.

3.) Ugyanide tartozik, hogy a gyülekezetek egymás közötti kapcsolatát és közösségét is szükséges és jó dolog megerősíteni. 25 esztendővel ezelőtt óriási lelkesedéssel létesítettünk megszámlálhatatlanul sok testvérgyülekezetet. Szinte mindenki elbüszkélkedhetett azzal, hogy Erdélytől Latin-Amerikáig nem is kettő, de legalább öt testvérgyülekezete van. Ez még azzal is kiegészült, s ez dicséri az akkoriak bölcsességét, hogy egy-egy egyházmegyén belül is megszerveződött a patronáló gyülekezetek hálózata. De ahogyan a testvérgyülekezeti kapcsolatok ellanyhultak, úgy a patronáló gyülekezeti rend is elpárolgott. Építsük újra mindezt úgy, ahogyan azt már néhány egyházmegyénk elkezdte, nevezetesen hogy egyházmegyei közösségek találkoznak, töltenek együtt időt hitük mélyítésében, keresik egymást, tudomással bírnak egymásról, és anyagi erejük szerint segítik is egymást. Mindig örültem, ha így láttam együtt egyházkerületünkben közösségeket. Testvérek vagyunk és nem osztozkodók. A közösségvállalás ugyanis több, mint pusztán közteherviselés. Hitvallás. Mi több, Pál apostol szavaival, egymás hite által való épülés – kölcsönösség és közös belátás: egyformán kegyelemből élünk –, s ebben nincs több és kevesebb, csak egy: Isten szent kegyelme.

4.) Egyszer hallottam egy megjegyzést, miszerint az erőteljes szórványgyülekezetek: hospice-gyülekezetek volnának. Ez a tétel éppen olyan értelmetlen, cinikus és ezért visszautasítandó, mint amikor valaki így jellemezte magát: én hobbipap vagyok! Minden gyülekezet azonos értékű, ha Krisztus nevében gyülekezik egybe, nem a létszám, hanem az irány a döntő, nem sokaság, hanem lélek tesz csuda dolgokat. Igen, tudom, amit mondtam, az az *ad esse ecclesiae* körébe esik, abba ti. hogy mitől egyház az egyház, és tudom, van *ad bene esse ecclesiae* is, ti. mitől lehet jó állapota az egyháznak. Itt csak azt mondhatom, ha drága dolog az elfekvő – ezen sokan a szórványt értik –, akkor csak egy drágább van nála, a szülőotthon. De érdemes-e ezeken a képeken hadakoznunk, mikor az egyház eleve *familia Dei* – s ebben az értelemben is sok-generációs család, vagyis az agg és az újszülött egybetartozik és együtt él?! Ha mi azon az irányon maradunk, hogy nem engedjük kijátszani az elnehezült helyzetű közösségeket az újonnan szerveződőkkel és fordítva, biztos vagyok benne, hogy egész református egyházunk közösségi dimenzióját tudjuk meggazdagítani. És mellesleg, tudunk másoktól is tanulni (miért is ne, és miért ne sokat!), kitől azt, hogy mennyire fontos az identitásunk szimbolikus megjelenítése, kitől azt, hogyan lehet jó kommunikációt végezni, kitől azt, hogy időterét nem kímélve ápolnunk kell a személyes kapcsolatokat, kitől azt, hogy mennyire fontos az aprómunka.

5.) Nehezen átlátható, sokszálú és szüntelen alakításokat igénylő munka a képzés és a tanulás is. A legkönnyebb arról beszélni, hogy az elmúlt hat évben átalakult a lelkészképzés rendje, megváltozott a lelkészi képesítés, elmélyült a lelkésztovábbképzés, számos lehetőség nyílt gyülekezeti munkatársak rendszeres és

szisztematikus képzésére, illetve hogy a kötelező hitoktatás bevezetésével újabb nehéz, de igen ígéretes feladatként hárul ránk az iskolai vallástanárok kiképzése. Ezzel is csak a töredékét mondtam el a dolgoknak. Mindehhez azonban szükséges hozzáfűzni, hogy egyházunk megelevenedése a legerőteljesebben és – bizvást mondhatom – a leggyorsabban akkor történhet meg, ha újra felfedezzük a tanítást, mégpedig a hit igazságainak tanítását. Ebben a részemről semmiféle fundamentalizmus nincs, a fundamentumokra utalok. Alapok nélkül ugyanis elsodródunk. Itt-ott látjuk is ennek jelét, de nem szeretném, hogyha egyházunk olyanná lenne, mint az autók hátsó ablakába rakott bólogató kutyabáb, amely mindig menetirány szerint csóválja a fejét, mármint amerre a világ-autó halad. Kierkegaarddal szólva aki összeházasodik a korszellemmel, korai özvegységre ítéli magát. S ma a korszellem minden, csak nem megnyugtató. Egy elemző szerint főleg Európában mindent áthat a kiegyenlítés hisztériája, ami valójában sem nem kiegyenlítés, sem nem méltányosság, hanem rafinált gyakorlatozás a keresztyénség megalázására. Ezért is a tanítás, vagyis azoknak az igeneknek a továbbadása, amelyekre fentebb utaltam, elengedhetetlen része, mi több, forrása egyházunk megelevenedésének. Ahol reformáció fakad, ott a forrás a tanítás – ezt azért világosan látjuk. Természetesen ez nem könnyű dolog. A mai ember és így a mai keresztyén ember információs túlerheltségtől szenved (egyes agykutatók szerint már-már olyan mértékben károsodnak az agysejtjeink a milliárdnyi információtól, mintha alkoholisták lennének), s így nagyon nehéz megtalálnunk és meghatározni a tanításnak azt a körét, amelyről akkor sem mondhatunk le, ha ez történetesen nem érdekel senkit, vagy ha éppen ütközés lesz belőle, ahogy Pál erősíti Titust (most olvassuk levelét!) egy elvadult és elvakult világ kellős közepette.

Másodszor azért is nehéz erről beszélni, mert a tanítás disputát is inspirál, a disputa könnyen válik vitává, a vita pedig könnyen fajul öncélú vitatkozgatássá. De csak most és csak önöknek hadd mondjam: egyedül a temetőben nincs vita. Nem a vitáktól kell félni, hanem attól, hogy eltűnik a keresztyén emberből a tanulás készsége, a docilitas. Mert hogy ki jutott hitre, azt abból lehet rögvést, biztosan és csalhatatlanul megítélni, hogy akar-e tanulni. De hát hogy is ne akarnánk megtudni, hogy ki az az Isten, milyen az az Isten, Aki a mennyei élet annyi jó ízét adta nekünk?! Örülök, hogy egyházkerületünkben a hivatalos képzési formákon túl számos műhely, lehetőség és alkalom nyílt, és örülök, hogy ebben egyházkerületünk is segítő kezét nyújthatott.

6.) Szólnunk kell az egyházi szolgálatok rendjéről is. Bár hitvallásainkat és törvénykönyvünket fejből felmondjuk, ha erről kérdeznak, s mondjuk, hogy minálunk vannak pásztorok, tanítók, presbiterek és diakónusok, azt azért meg kell vallanunk, hogy nagyon a kezdetén vagyunk annak, hogy ez a jó rend – vagyis a szolgálatok megosztásának és betöltésének rendje – minden tekintetben hathatós legyen. Azonban azzal,

hogy kerületünk folyamatos buzdítást adott gyülekezeti munkatársak beállítására, hogy támogattuk és továbbra is támogatjuk a presbiteri és nőszövetségi munkát, hogy igyeksznünk mindent megtenni a tanítóiért, akár intézményeinkben, de leginkább gyülekezeteinkben, csak emeli a lelkipásztorok szolgálatát és szolgálatukhoz tartozó méltóságát. Igen örülök, hogy az elmúlt években sikerült áttörni azt a félelemből, féltésekből és félreértésekből emelt falat, amely okán egyik oldalról a presbiter, a másik oldalról az intézményi dolgozó, az egyik oldalról a hittantanár vagy a preoráns, a másik oldalról a diakónus csak riválist, s olykor megélheti riválist látott egymásban. Jó lenne, ha nem kellene e fal mögé visszalépünk.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Három vagy négy vonatkozást említettem, s ez nyilván nem minden. De ahol szilárdan és eltökélten szeretnénk gyülekezeteinket megtartani, építeni, újjászervezni, ahol a gyülekezetek nem önmagukba zártan élnek, hanem egyházi közösséget alkotnak, ahol a döntés és a végrehajtásához szükséges eszközök közelebb jutnak egymáshoz, ahol a szolidaritás és közösségvállalás nem leereszkedés vagy fölfelé kapaszkodás, hanem testvériesség, ahol az egyház közösségei nyitottak és készek taníttatni, hogy aztán taníthassanak, ahol jó munkamegosztás él a gyülekezet szolgálói között, ott meg fog szűnni az a parttalan és értelmetlen huzakodás, ami kimondva-kimondatlanul meghatározta az elmúlt évtizedeket a gyülekezet és az intézmény vagy intézmények között. Sokat őrlödtünk ezen, olykor talán fölöslegesen, összességében mégsem haszontalanul, ha megsejtettük a titkot, hogy mit jelent az, hogy Isten kiváltképpen való népet gyűjt egybe magának, ha értjük, hogy a jelen lehetőségei nem azonosak minden esetben azzal a jövővel, amit Isten készített számunkra, és ha hisszük, hogy Isten mindig többet tartogat számunkra, mint amit mi látunk, mert ő nagyobb a szívünknel, s ha megéreztek Isten velünk sátorozásának örök titkát, akkor az a nagy titok is a miénk lesz, amit ugyancsak a Jelenések Könyve mutat meg. János látja az Örökkévalót. De a rákövetkező napot nem látja. Annak, aki nem látja az örökkévalót, annak az ismeretlen holnap a legrettenetesebb érzet. Aki azonban boldog hittel vallja, hogy az új ég és az új föld és az új Jeruzsálem a jövő (vagyis nem futurum, hanem adventurum), az Jézus szavával boldog bizalommal lép át a mából a holnapba, mert tudja, az a döntő, hogy Isten országa jön.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Ez az esztendő nemcsak az egyházi választások éve, hanem országgyűlési, uniós, és önkormányzati választások is voltak/lesznek. Egyik bibliaórásunk sóhajtott nemrégiben, mondván, milyen jó az ateistáknak, nekik csak háromszor kell választani, nekünk meg négyszer. De félretéve a tréfát, befejezésül még hadd szóljak Magyarországot ügyeiről is, ha ugyan tudok valami

érdemest mondani. Mindenekelőtt e helyről is sok áldást kívánunk Magyarországot új kormányára, és azt kívánjuk, hogy Isten bölcsessége vezesse őket, hajlítsa szívüket szüntelen a jóra, és készítse őket, hogy igazán és híven betöltsék mandátumukat, egész országunk és minden magyar ember felemelkedésére. Mindezzel együtt annak is szeretnék hangot adni, ami árnyékként kíséri ebbéli örömünket. Református egyházunk közösségei a mögöttünk levő negyedszázadban bőven bebizonyították, hogy igen nagy hajlamunk és képességünk van arra, hogy önmagunk kortársai legyünk. Itt bizony még sok tennivaló van, elsősorban a fejekben és olykor az indulatra lobbanó szívekben is, hogy a kortársiasság mellett még egy református erényt gyakorlatba vegyünk, ti. hogy megkülönböztetjük azt, ami ugyan összetartozik, mégsem ugyanaz. Ez pedig a közösségeinkért való felelősség egyrészt, és e felelősség keresztyéni megélése másrészt. Jó lenne, és kívánom, hogy mi, reformátusok, akik sohasem haboztunk önmagunk kortársai lenni, s olykor szegényünkre az egyházba is beengedtük azt, amit a politikába is szegényen beengedni, miután tehát ennyire túlalkalmasnak bizonyultunk, hogy önmagunk kortársai legyünk, bárcsak tudnánk azt is bizonyítani, hogy egyúttal Krisztus örökös-társai is vagyunk. Mert az ideig valók elmúlnak, s csak az örökkévalók maradnak meg. Sokat remélünk Magyarországot új kormányától és a parlamentjétől, de hogy ez ne annyi legyen, mint ahogy Arany János mondja: éhes borja nagyokat döf rajta... –, tegyünk eleget az ige parancsának, és imádkozzunk szüntelen elöljáróinkért.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A Dunamelléki Egyházkerület egykori kiváló főgondnoka, Fáy András 1841-ben vitairatot jelentetett meg, ezzel a címmel: Óramutató. Aztán 1896-ban a Dunamelléki Egyházkerület egyik kiváló lelkipásztora, Szabó Aladár gyűjteményes kötetet adott ki ezzel a címmel: Új óramutató. Mindkét irat vitairat, mindkettő egyházunk megelevenedését célozza, mindkettő az egész egyházi közösséget szólítja meg. S bár a konkrét kiindulásuk más és más, mindkettő ugyanoda jut, hogy ti. egyházunk – legyen szó egyházkormányatról, misszióról, a lelkek megmentéséről – mindig abból a közösségből indul ki és oda érkezik meg, ahol ketten vagy hárman vagy kétszázan vagy kétezren az Úr Jézus Krisztus nevében egybegyülekeznek. Itt az ideje, hogy hozzákezdjünk a Legújabb óramutató megszerkesztéséhez egyházunk javára és megelevenedésére – de úgy és azzal, hogy folytonosan tanuljuk és éljük: az új ég és új föld, az új Jeruzsálem mind-mind egy titokra mutat, és pedig arra, hogy Isten az Ó Krisztusa kegyelméért Szentlelke erejében szüntelen velünk lakozik. A mi jövőnk azért biztos, mert az Eljövendőre mutat.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

6/B. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönettel elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Isten iránti hálával emlékszik meg az előző közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztorok életéről: Nyírfás Ágnes – Pécs-Kertváros, Kassai Sándor – Dunaújváros, Hegyi-Füstös István – Bp-Rákosfalva, Ládonyi Klára – zsinati hivatal.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felkéri a kebelbeli egyházmegyéket és egyházközségeket az ősszel esedékes tisztújítás jelölő közgyűléseinek és szavazásának előkészítésére, a határidők betartására, a szavazások megvalósítására!
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megállapítja: az újítás helyett a szüntelen reformálás lelkületével munkálkodjunk egyházunk jövőjéért.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése továbbra is a legfontosabbnak a gyülekezetek megerősítését tartja, az egymás terhének hordozása bibliai elve alapján.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése bátorítja a gyülekezeteket a testvér- és patronáló gyülekezeti kapcsolatok életben tartására, megerősítésére, a testvéri közösség rendszerének kialakítására.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megerősíti a lelkész-továbbképzések, gyülekezeti munkatársi, presbiterképzések, hitoktató-, vallástanár- és kántorképzések fontosságát. Ezek a képzések biztosítják a szolgálatok megosztásának jó rendjét egyházközségeinkben.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése áldást kíván Magyarország új kormányára, bátorítja a kebelbeli gyülekezeteket: imádkozzunk szüntelenül előljáróinkért!
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése mindenkit arra kér, hogy imádkozzunk a szerbiai és boszniai árvíz áldozatainak hozzátartozóiért!

10. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése mindenkit arra kér, hogy hordozzuk imádságban Ukrajna békességét, kárpátaljai népünk mostani sorsát!

7. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2014. február 5-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a gazdasági bizottság március 12-én a tanácstól kapott felhatalmazás alapján megtartott üléséről szóló beszámolót.

8. INTÉZMÉNYEK 2013. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium, Sylvester János Református Gimnázium, Gyökössy Endre Református Óvoda, Dunamelléki Református Egyházkerület, DRE Székház és Konferencia-központ, DRE Ráday Felsőoktatási Diákotthona, DRE Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ, Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet, Ráday Gyűjtemény, Sion Hegye Konferenciatelep, Tahi 2013. évi beszámolóját.

9. AZ EGYHÁZMEGYÉK 2014. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése jóváhagyja a 2014. esztendőre szóló nyolc egyházmegyei költségvetést, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

10. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja az LSZA támogatás szétosztásáról szóló tájékoztatást.

11. JELENTÉS A HITTUDOMÁNYI KARRÓL

Előterjesztő: **Zsengellér József**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felkéri az espereseket, hogy aktívan segítsék elő a gyülekezetekből a hitoktató- és hittantanár-nevelő és vallásanár-képzésre gyülekezeti tagok, református pedagógusok beiskolázását.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2014 szeptemberétől, amennyiben lehetséges, biztosítja a Ráday Felsőoktatási Diákotthonnak a második önálló spirituális állás betöltését.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a KRE HTK dékánja jelentését a 2013-as tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkeszi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése gratulál dr. Balla Péter professzor úr újabb rektori megbízatásához, Isten áldását kéri szolgálatára.

12. JELENTÉS A TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARRÓL

Előterjesztő: **Szenczi Árpád**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a 2013/2014-es tanévről szóló jelentést.

13. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY 2013. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Berecz Ágnes**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2013. évi munkajelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönetét fejezi ki a Ráday Gyűjtemény munkatársainak, hogy az átalakítással járó nehézségek mellett a mindennapi teendők szép rendben mentek.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönetét fejezi ki, hogy elődeink és példaképeink jubileumait méltó megemlékezésekkel ünnepelte meg a gyűjtemény.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése jegyzőkönyvben megörökített köszönetet mond Örsi Julianna túrkevei muzeológusnak, aki a Ráday Levéltár fogadó helyiségében levő antik asztalt díjmentesen felújíttatta.

14. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: **Veszélka Tamás**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönettel veszi tudomásul a lelkipásztori jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az egyetemi gyülekezetben és az egyetemi misszióban folyó szolgálatra.

15. JELENTÉS A PESTI REFORMÁTUS EGYETEMI MISSZIÓRÓL

Előterjesztő: **Győrffy Eszter**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.

16. JELENTÉS A LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: **Szabó Gabriella**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.

17. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a DRESZKK-ről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése bizalommal ajánlja a gyülekezetek figyelmébe a Bibliás Könyvesbolt és a rövidesen megnyíló Biblia Múzeum szolgálatát.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni a DRESZKK intézményeiben felelősen szolgáló vezetők és munkatársak munkáját.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri a konferencia-központok vezetőit, hogy hirdetésekkel, saját szervezésű hétvégi vagy hetes konferenciákkal, a holt szezonban adott kedvezményekkel igyekezzenek a központok legjobb kihasználtságára.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni a Kormánynak a Horánszky utcai Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ kialakítására nyújtott támogatást. Kéri tagjait és a gyülekezeteket, hogy hordozzák imádságukban ennek a központnak a megvalósítását és szolgálatba állását.

18. MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGEK MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése örömmel ad hálát Istennek a Pellérdi Református Missziói Egyházközség megalakulásáért, egyben Isten áldását kéri az új egyházközség életére, szolgálatára.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése örömmel ad hálát Istennek a Diósi Református Missziói Egyházközség megalakulásának szándékáért. A hiányzó szervezeti adatok miatt az ügyet visszautalja az egyházmegyének, és kéri az őszi közgyűlés elé terjesztését.

19. FELLEBBEZÉS AZ ÉSZAKPESTI EGYHÁZMEGYEI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATA ELLEN

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a Szódligeti Missziói Egyházközség megalakításával kapcsolatos fellebbezés nyomán új eljárás lefolytatására kéri az Északpesti Református Egyházmegyét.

20. SZÁR SZÓRVÁNY BEOSZTÁSA BODMÉRHOZ

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése tudomásul veszi Szár szórványnak beosztását a Bodméri Református Missziói Egyházközséghez.

21. EGYHÁZKÖZSÉGEK SZAVAZATI SZÁMÉRTÉKE

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése az egyházmegyék espereseinek felterjesztése alapján megállapítja, hogy a nyolc egyházmegyébe bekebelezett **299** egyházközség szavazati számértéke **324**.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megállapítja, hogy a testületek és a tisztségviselők megbízatása 2014. december 31-én lejár.

22. EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Szabó István

A jelölések alapján az alábbi nevek kerülnek a szavazólapra:

Ágoston Géza
Bényi András
Csaholczi László
Kiss László
Pintér Gyula
Sikolya Zsolt
Zsirka László

23. AZ EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG TAGJAINAK NYILATKOZATA ÉS ESKÜTÉTELE

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megállapítja, hogy **Ágoston Géza, Bényi András, Csaholczi László, Pintér Gyula, Sikolya Zsolt, Zsirka László** egyházkerületi választási bizottsági tag letette az esküt, **Kiss László** távolléte miatt ezt későbbi időpontban teszi meg. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

24. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja Dragán György, Czövek Tamás és Czövekné Bartha Klára lelkészi képesítését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja dr. Kodácsy Tamás, Nemes Csaba és Simon Emil lelkészi képesítését.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja Farkas István lelkészi képesítését.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megerősíti azt a 2013-as határozatát, mely szerint Viziné Surányi Erika lelkész lelkészi jellegét 2018. december 31-ig hatályban tartja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja Turbucz Péter lelkészi képesítését.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Nagy Lenke lelkészi képesítéséről az egyéves próbaidő letelte után, megismételt egyházmegyei felterjesztés alapján határoz.

25. LELKÉSZ MÁK KERESŐ FOGLALKOZÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Ácsné Harkai Zsuzsanna gombai beosztott lelkésznek

engedélyezi, hogy határozott ideig, 2019. július 31-ig a gombai református iskolában egyházi éneket tanítson.

26. A BP-ÉSZAKI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE AZ EGYHÁZKÖZSÉGEK HATÁRAIRÓL

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése jóváhagyja a Budapest-Északi Református Egyházmege jóváhagyásra benyújtott 23/2014. (V.17.). sz. szabályrendeletét.

27. DIÓSDI INGATLAN VÁSÁRLÁSA

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felhatalmazza az elnökséget adásvételi szerződés megkötésére, amelyben a Diósd 2584 helyrajzi számú ingatlant megvásárolja.

28. SÁRPILISI INGATLAN-AJÁNDÉKOZÁS ELFOGADÁSA

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felhatalmazza az elnökséget, hogy megkösse

az ajándékozási szerződést, amelyben a Sárpilis 150 helyrajzi számú ingatlant elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni a felajánlást Gutai István ajándékozonak.

29. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: Váradi Péter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni dr. Békési Sándor egyetemi docensnek, a KRE-HTK Rendszeres Teológiai és Ökumenikai Tanszék tanszékvezetőjének, hogy az őszi közgyűlésen megfogalmazott kérésre teológiailag megalapozott választ adott.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a tanszékvezető úr javaslata alapján buzdítja a kebelbeli gyülekezeteket, hogy minél több egyházközség készítsen nyomtatott vagy elektronikus formában missziói, apologetikai orgánumot, nem feledkezve meg arról, hogy mindenhol a helyben élő emberek ezeréves kultúrájába és mindennapjaiba ágyazva fogalmazódjanak meg az Isten ígéje által vezérelt gondolatok.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése úgy határoz, hogy dr. Békési Sándor docens úr szakvéleményét az egyházmegei tanulmányi előadók kapják meg.

Tavasszal készült el az örmezői gyülekezet első saját közösségi helye

Az áprilisban felszentelt újszilvási templom belső tere

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2014. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Pál Tamás – TI-ről Csányoszróra

BÁCS-KISKUNSZÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Czikóné Barta Márta – Dunapatajról rend.áll-ba
2. Szikszai Szabolcs – Pécsről Kecskemétre sl.

SZÜLETETT:

Benedek – Hotorán Gábor 4. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szabó Tamás – Lakitelek

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bob Ilona Enet – Külső-Kelenföldről rend.áll-ba
2. Sepsi Krisztina – megyei b. kórház lp.
3. Kiss Katalin – Soroksárra blp.

SZÜLETETT:

Áron – Szepesy László 1. gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Apostagi Zoltán Adorján 1. gyermeke
2. Tirza Liliom – Kiss Sámson Endre 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Végh Tamás – Fásor
2. Tófalvy Éva – Ráday Gyűjtemény

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Mező István – Tápiószeléről Jászberénybe
2. Murányi Melinda – Szigetszentmiklós-Kossuth tér blp.
3. Kiss Gergely István – Ráckeve blp.

SZÜLETETT:

Benjámin – Halassy Ferenc 3. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Borsi Attila – Majosházáról Vác-Felsővárosba
2. Borsiné Kusztos Ildikó – Majosházáról Vác-Felsővárosba int.lp.
3. Nagy Dávid – Érd-Parkvárosba blp.

SZÜLETETT:

(Petrikowsky) Ottilia Kamilla – Rémes Renáta 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Csuka Tamás – Vác-Alsóváros

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Németh Péter – Dombóvárról rend.áll.
2. Csomós Balázs – TT-ről Faddra blp.
3. Harsányi Béla – Kárpátaljáról Iregszemcsére blp.

NYUGDÍJBA MENT:

Suhai Lajos – Bogyiszló

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Nagy Richárd András – Alap-Alsószentivánra exm.

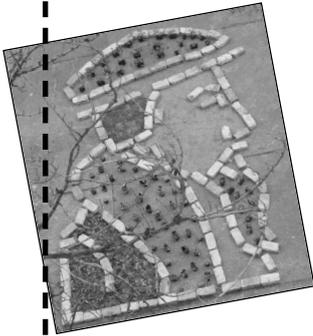
SZÜLETETT:

1. Zsombor Bánk – Hajdú Szabolcs Koppány és Tóth Livia 4. gyermeke
2. Zsejke Tinka – Darvas-Tanács Erik 7. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Nyírfás Ágnes – Pécs-Kertváros
- † Kassai Sándor – Dunaújváros
- † Hegyi-Füstös István – Bp-Rákospalota
- † Ládonyi Klára – zsinati hivatal

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET IFJÚSÁGI PROGRAMJAI 2014-2015

KÁLVIN H/ósi H/arcai – élménypedagógia 2 korosztálynak...

Ősszel indulnak az IFI-KAP-TÁR füzetek...

Élménypedagógiai speciális továbbképzés – a Kálvin-programra – 2014. szeptember 5-6.

KÁRPÁT-MEDENCEI IMAÉJJEL – ZEFIR 7x – 2014. október 10. péntek

*7 helyszínen – ahogyan a ZEFIRTől megszokhattuk:
ifjúsági zenekarok, kávéház, beszélgetések,
LELKÉSZ stand-up, csoportbeszélgetések,
éjjélkor skype-os körkapcsolás a helyszínekre!*

**Zene – Evangélium – Felelősségbresztés
– Imádság – Reménység**

Tapasztalati Tanulás Tréning – TTT (60 órás)

*2014. november 13-15. és 2015. január 22-24.
KAPCSOLÓD 6 SZ!!! a Lágymányosi Ökumenikus Központban –
25+ alkalmak! (keresd a facebookon!)*

Lányok és Férfjfiúk hétvégéje Galyatetőn 2014 őszén és 2015 tavaszán
Minden további információ az IFI-KAP-TÁRon!

Fodorné Ablonczy Margit
DMREK ifjúsági lelkész

NÉPMOZGALMI ADATOK

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2013-ban													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	110	120	230	85	88	173	15	45	60	137	181	318	7421
Bács-Kiskunság	263	273	536	174	219	393	38	101	139	351	429	780	11980
Bp-Dél	313	313	626	124	173	297	67	160	227	363	545	908	13863
Bp-Észak	329	378	707	175	225	400	84	120	204	407	546	953	12635
Délpest	457	421	878	323	330	653	78	143	221	519	610	1129	22702
Északpest	383	333	716	238	245	483	70	135	205	493	499	992	15500
Tolna	95	120	215	50	56	106	10	37	53	128	122	250	4501
Vértessalja	159	143	302	91	89	180	37	37	74	182	222	404	8318
Összesen:	2109	2101	4210	1260	1425	2685	399	778	1183	2580	3154	5734	96920

	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209
2009	4986	2882	1275	6497	110224
2010	4754	2865	1137	6297	104810
2011	4574	2707	1187	6168	102937

	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
2012	4600	2798	1182	5921	103593
2013	4210	2685	1183	5734	96920

A TORMÁSI AUTÓHÁZ dolgozói kedvezményei

**Az Opel Tormási kereskedőház
(Opel, Chevrolet, Suzuki és Isuzu értékesítés)
idén is nyújt kedvezményeket egyházi dolgozóknak
gépkocsivásárlásra, kérjük, érdeklődjön
közvetlenül a kapcsolattartónál:**

FRUTTUS ÁRPÁD ZOLTÁN
kereskedelmi igazgatóhelyettes

fruttus.arpad@tormasi.hu

Bemutatóterem:

Kecskemét, Külső-Szegedi út 100.

Telefon: +36 76 502 900

Telefax: +36 76 502 901

www.tormasi.hu

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában